

Indbydelse til et social-filantropisk Kursus.

—o—

»Det sociale Sekretariat og Bibliotek« agter i Vinter at afholde et Kursus til Vejledning for saadanne, der arbejder i Filantropiens Tjeneste. Dets Formaal vil være at give Deltagerne Indblik i, hvad der paa de forskellige Omraader udrettes ved offentlige eller private Foranstaltninger til Gavn for Samfundets Stifbørn.

Det er særlig beregnet paa de Medhjælpere, lønnede og ulønnede, der er kommet ind i en eller anden Virksomhed, og der har faaet en praktisk Uddannelse, men kun har et mangelfuldt Kendskab til, hvad der gøres paa andre beslægtede Omraader.

Hensigten er ved en praktisk anlagt Gennemgang af den offentlige og private Forsorg at sætte Deltagerne i Stand til hurtigt og sikkert at kunne henvise de Mennesker, de hver især faar med at gøre, til de Steder, hvor Hjælpen findes.

Kursuset, der har taget sin Begyndelse d. 16. November og varer i nogle Maaneder, vil komme til at omfatte to sammenhængende Timer ugl., Tirsdag Aften fra 8—10. Det afholdes i »Det sociale Sekretariat og Bibliotek«s Lokale, Gl. Kongevej 31, 1., Kbhvn. V. — Adgangen er gratis.

Forstander Møller-Lund vil i en Række Timer gennemgaa »Børnesagen«. Sekretær A. Boje vil — ligledes i en Række Timer — gennemgaa »Det offentlige Forsørgelsesvæsen« og »Samfundsforhold«.

Endvidere vil der bl. a. blive afholdt følgende Foredrag:

Fru V. Salicath: »Kvindehjemmet«.

Pastor Bielefeldt: »Fængselshjælpen«.

Major Clausen: »Frelsens Hær«.

Pastor N. Dalhoff: »Arbejde adlere« og »Københavns Arbejdshjem«.

Pastor H. Koch: »Studenternes sociale Sekretariat« og tilknyttede Virksomheder.

Sekretær H. Olsen: »Hjemløse Mænd«, »Københavns Understøttelsesforening«, »Menighedsplejerne«.

Eventuelt vil der ogsaa blive Adgang til at bese nogle af de omhandlede Virksomheder.

Deltagelse bedes anmeldt til Sekretær A. Boje, Gl. Kongevej 31, 1., København V.

Enten — Eller.

—o—

Fru Lemches Bemærkninger til mig er saa intetsigende, at de i Virkeligheden sparer mig for ethvert yderligere Svar. Men jeg kan dog ikke modstaa Fristelsen til at gøre opmærksom paa den svage Tro, Fru

Lemche røber overfor Kvindesagen, naar hun mener, den er i Fare, ved at et Lystspil satiriserer over overfladiske Kvinders Færd. Der er naturligvis ikke meget at sige til, at Fru Lemche føler Trang til at optræde som Forsvarer for den Slags Kvinder. Men hun maa bare ikke blande Overfladiskhed og Kvindesag saaledes sammen, at hun ikke kan tænke sig en Paatale af det første, uden at det ogsaa rammer det sidste.

Jeg forudsætter derfor, at dette vil fremkalde en levende Protest fra alle Kvindesagens Venner, og det en Protest, der er bygget paa et anderledes solidt Grundlag end Dr.s af Fru Lemche kanoniserede Protest mod »Naar vi kommer til«.

Charlotte Eilersgaard.

Uden af ovenstaaende at lade mig friste til Sammenligninger mellem Fru Eilersgaards Tro paa Kvindesagen og min, skal jeg blot i Anledning af hendes Forsøg paa at mobilisere Kvindesagens Venner imod mig, meddele Kvinden og Samfundets Læsere, at Bladet selvfølgelig staar aabent for enhver, som føler sig opfordret til at efterkomme Fru Eilersgaards direkte Indbydelse til at holde Skjoldet for hende i denne Holmgang.

Gyrithe Lemohe.

Litteratur.

—o—

Frede Thomsen: *Ivan Turgenjev og Pauline Viardot-Garcia.* — 226 Sider. — Vilh. Priors kgl. Hofboghandels Forlag.

I denne Bog har Forf. fra Breve og Aviser o. s. v. fra saa godt som hele Evropa samlet en Mængde Stof til en Mindekrans for de to i Bogens Titel nævnte Personer. Omkring dem sværmer for vore Øjne et sandt Kaleidoskop af Personer, mer eller mindre betydelige, men alle kun omtalte i Relation til Hovedpersonerne. Bogen fremtræder nærmest som Erintringer eller Livsbilleder uden nogen fast komponeret Ramme, og det synes ofte noget tilfældigt, hvad der omtales og hvad ikke.

Men som Tidsbilleder gennem Turgenjews og hans Elskedes lange Liv danner de behagelig, underholdende og belærende Læsning om en stor Del af forrige Aarhundredes store —

mest Kunstnere, saasom Musikere, Forfattere, Billedhuggere og Malere. Intetsteds virker Bogen kedelig, og man glæder sig over det smukke Forhold, hvori Turgenjew stod til Familien Viardot, ikke alene til Husets Frue, som han elskede, men ogsaa til Manden og Børnene.

Bogen fremtræder uden noget stærkt Forfatterpersonlighedspræg, hvad der for Paalideligheden af dens Indhold vel maa siges at være en Fordel.

Olga Eggens: *Den glemte Gud.* — 222 Sider. — G. B. N. F.

En underlig Titel paa en underlig Bog, der, skønt talentfuldt skrevet, med gode Karaktertegninger, dog ikke helt tilfredsstiller Læseren paa Grund af manglende Klarhed. Man ser ikke ret, hvor Forf. vil hen, skønt man nok aner det. Med »den glemte Gud« mener Forf. formentlig den Trang til at være noget for andre, hvori de fleste — i alt Fald Kvinder

— efter Forf.s Mening ene og alene bør søge Lykken.

De to kvindelige Hovedfigurer er begge, hvor forskellige de end er, ude at søge Lykken for sig selv uden stort Hensyn til de Mænd, de efterhaanden paa forskellig Led knytter sig til. Den ene er den blide Kvinde, der egner sig bedst for det stille Hjemliv, men som i sine to Ægteskaber har ondt ved at finde sig til Ret, fordi den første Mand keder hende ved sin Almindelighed, den sidste ved sin idelige Optagethed af sin Kunst. Ingen af dem formaar at optage hende saaledes, at hun føler Lykken ved kun at ofre sig for dem.

Den anden er af en hel anden Støbning, selvbevidst og ret uelskværdig, klog og blændende, men ude af Stand til at give sig selv hen til den Mand, hun forlover sig med, hvorfor hun atter bryder med ham. De andre Mænd, hun træffer paa sin Vej, naaer vel at gøre Indtryk paa hende, men er af den Slags, som ik-